

Χαιρετισμός τῆς Κοσμήτορος τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Εἰάνθης,
Κας Ἀμαλίας Τσακμιράνη - Γεωργανοπούλου.

" Ἡ Πολυτεχνικὴ Σχολὴ Εἰάνθης ὅπως εἶναι σήμερα ".

Σεβασμιώτατε, κ. Ὑπουργέ,

Ἀγαπητοῦ φίλου,

σᾶς καλοσορίζουμε στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο.

Τό σεμινάριο πού ἀρχίζει σήμερα εἶναι καί τό ἀνοιγμα τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Εἰάνθης πρὸς ὄρια εὐρύτερα ἀπὸ τὰ ἐλληνικά πλαίσια. Τό θέμα τῆς ἐξοικονομήσεως ἐνέργειας εἶναι βέβαια ὄχι μόνο ἐπιστημονικά φλέγον ἀλλὰ καί καθοριστικό γιὰ τὴν πορεία τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ. Εἰδικά ἡ ἐξοικονόμηση ἐνέργειας στά ὑφιστάμενα κτίρια μοιάζει καί σάν τιμωρία καί μιὰ ποινή πού πρέπει νὰ πληρωθεῖ γιὰ τὴν ἀφροσύνη μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζαμε, τουλάχιστον τὴν Ἑλλάδα, στά περασμένα χρόνια τῆ σπατάλη ἐνέργειας.

Ἀλλὰ γιὰ τό θέμα αὐτό θά ἀκουστοῦν ἐπὶ δύο μέρες συνέχεια σ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα ἄλλοι, πολὺ εἰδικότεροι ἀπὸ μένα κι ἔτσι ἐγὼ θά ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ κάτι ἄλλο καί σάν Κοσμήτορας τῆς Σχολῆς αὐτῆς θά ἤθελα νὰ μιλήσω γιὰ μᾶς ἐδῶ τοὺς ἀκρίτες - ἀκαδημαϊκοὺς δασκάλους καί φοιτητές, πού μέσα σέ λίγα χρόνια ἀνδροθήκαμε τόσο, ὥστε αἰσθανόμαστε μιὰ μικρὴ περιφάνεια νὰ αὐτο-παρουσιαστοῦμε.

Δουλέψαμε ὅλοι μας σκληρά - πρέπει νὰ πῶ - καί μᾶλλον ἀθόρυβα, περιμένοντας αὐτές τίς στιγμές πού θά ἀνοίξουμε τίς πέρτες μας στὴν πανελλήνια καί τὴν διεθνῆ ἐπικοινωνία, τὴ στιγμή τοῦ θά πάρουμε μιὰ οὐσιαστικὰ ἀναγνωρισμένη θέση ἀνάμεσα στά ἄλλα Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα.

Εἰσέχετε λοιπὸν τὴν Πολυτεχνικὴ Σχολὴ μὲ 27 καθηγητές, 600 περίπου φοιτητές, μερικές δεκάδες ἐπιμελητές, βοηθοὺς, ἐπιστημονικοὺς συνεργάτες καί λοιπὸ προσωπικό.

Φέτος θά ἀποφοιτήσῃ ἡ πρώτη σειρὰ τοῦ τμήματος Πολιτικῶν Μηχανικῶν. Τὸν ἐρχόμενο χρόνο θά ἔχουμε καί τοὺς πρώτους τελειοφοίτους τοῦ τμήματος Ἠλεκτρολόγων Μηχανικῶν.

Οί σειρές βέβαια αυτές δέν ἔχουν διδαχθεῖ ὄλα τά μαθήματά τους ἀπό μᾶς. Ὅπως σᾶς εἶναι γνωστό, τά τρία πρῶτα χρόνια λειτουργείας τῆς ἡ Σχολῆ δέν εἶχε δικούς τῆς καθηγητές. Τό ἐκπαιδευτικό ἔργο τό ἐπωμίσθησαν καθηγητές ἄλλων Πανεπιστημίων καί μέ τή βοήθεια τοῦ ἐπικουρικοῦ προσωπικοῦ, πού στό μεταξύ προσλαμβανόταν, ἔφεραν σέ πέρας ἕνα πραγματικά δύσκολο ἔργο.

Ξέρουμε πολύ καλά ὅτι τό ἔργο μας θά κριθεῖ ἀπό τά ἐπιστημονικά ἐφόδια πού θά ἔχουν οἱ ἀπόφοιτοί μας. Περιμένουμε μέ ἀγωνία ἀλλά καί ἐλπίδα τήν κρίση τοῦ τεχνικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδας πρῶτα, καί τοῦ ἐξωτερικοῦ μετά.

Ἔχουμε βέβαια καί τίς δυσκολίες μας πού πολλές φορές γίνονται ἀκατάβλητες. Συχνά ἀναγκασόμαστε νά προσαρμοστοῦμε στή δυσμενῆ πραγματικότητα, θυσιάζουμε ὄλοι μας ἀδίστακτα τήν προσωπική μας ἄνεση γιά νά μή μειώσουμε, ὅσο εἶναι δυνατό, τό διδακτικό μας κυρίως ἔργο καί σέ δεύτερη ἱεράρχιση τό ἐρευνητικό. Τό μεγάλο μας πρόβλημα εἶναι τό πρόβλημα τῆς στέγης τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς.

Ἐνῶ οἱ προοπτικές εἶναι πραγματικά μεγαλεπίβολες, οἱ πολλαπλές ἀντιξοότητες πού καθημερινά προβάλλουν μᾶς ἐμποδίζουν νά προωθήσουμε ταχύτερα τήν κτιριακή μας ὑποδομή. Ἐλπίζουμε πάντως ὅτι σ' ἕνα χρόνο θά μπορέσουμε νά ἀρχίσουμε τήν πρώτη μας ἐγκατάσταση σέ προκατασκευασμένα κτίρια πού προβλέπονται γιά τήν προσωρινή στέγαση τῆς Σχολῆς, ἐνῶ ταυτόχρονα προχωρεῖ ἡ μελέτη τοῦ ρυθμιστικοῦ σχεδίου γιά τήν μόνιμη ἐγκατάστασή μας στήν Πανεπιστημιούπολη Ἐάνθης. Γιά τό σκοπό αὐτό ἔχουν ἀπαλοτριωθεῖ 1.500 στρέμματα στήν περιοχή τῶν Κιμερίων, λίγο ἔξω ἀπό τήν πόλη τῆς Ἐάνθης.

Εὐτυχῶς ἡ κάποια οἰκονομική ἄνεση πού ἔχει τό Πανεπιστήμιο στά πρῶτα αὐτά χρόνια τῆς ζωῆς του μᾶς ἐπιτρέπει νά λύνουμε τό στεγαστικό μας πρόβλημα μέ ἐνοικίαση ἰδιωτικῶν χώρων. Ἄν καί ἡ λύση αὐτή εἶναι καί τεχνικά καί οἰκονομικά ὄχι καλύτερη, ὥστόσο μέ τόν τρόπο αὐτό ἔχουμε νά ἐπιδείξουμε τώρα τά πρῶτα μας ἐργαστήρια πού λειτουργοῦν καί πού

συνεχῶς αὐξάνονται σέ ἀριθμό, καί βελτιώνονται σέ ποιότητα. Διδάσκουμε, μπορούμε νά ποῦμε σέ ἱκανοποιητικό βαθμό, ἐργαστηριακές ἀσκήσεις καί γίνονται καί τά πρῶτα ἐρευνητικά μας προγράμματα.

Ἄν ἡ στέγη μᾶς λείπει δέν μᾶς λείπει σέ ἀρκετά μεγάλο βαθμό ὁ ἐργαστηριακός ἐξοπλισμός πού ὄταν - ἐλπίζουμε γρήγορα - ἀξιοποιηθεῖ θά εἶναι πραγματικά ἐντυπωσιακός. Λειτουργεῖ φοιτητική ἐστία ὅπου στεγάζονται καί σιτίζονται ἀρκετά μεγάλο ποσοστό ἀπό τούς φοιτητές.

Πρέπει ὅμως νά πῶ ὅτι ἡ ἀνταπόκριση τῶν φοιτητῶν στίς προσπάθειές μας θά περιμέναμε νέ εἶναι θερμότερη. Ἄλλ' αὐτό εἶναι γενικότερο πρόβλημα ὅλων τῶν Ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

Προσπαθήσαμε νά ἀνανεώσουμε τά προγράμματα διδασκαλίας μας, πράγμα πού ἀπαίτησε τεράστια ἐπιπρόσθετη ἐπιβάρυνση τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἀνώτερου καί ἐπικουρικοῦ, ἀλλά πιστεύουμε ὅτι δώσαμε μιᾶ μεγάλη ὤθηση ἐκσυγχρονισμοῦ. Προσθέσαμε μαθήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁραματιζόμενοι νά ἐκπαιδεύσουμε ὄχι μόνο τεχνικούς ἀλλά ἀνθρώπους. Ταυτόχρονα ὀργανώνουμε πολιτιστικές ἐκδηλώσεις πού βρίσκουν μεγάλη ἀνταπόκριση στό λαό τῆς πόλης τῆς Εἰάνθης.

Αὐτό εἶναι τό περιβάλλον πού σᾶς ὑποδέχεται σήμερα.

Τελειώνοντας θέλω νά σᾶς εὐχηθῶ ἐπιτυχία στό ἔργο σας καί νά σᾶς παρακαλέσω νά πάρετε φεύγοντας μιάν ἀπόφαση : νά μᾶς ξανάρθετε.